

בו יעלה על דעתך? אלא אמר, באור אחר היוצא ממנו. והוא כמו חוט היוצא מאור גדול, והעולם בו מתקיים. והוא עמודו של עולם, שנאמר (משלי י) וצדיק יסוד עולם.

וממנו השתיל ויצא זרע דוד עליו השלום, שנאמר (תהלים כב) זרע יעבדנו יספר לה' לדור, הוא שנאמר (שם פט) וכסאו כשמש נגדי. וכל זרעו של דוד, מצדיק זה יצא. כענין זה (משלי טז ד) כל פועל ה' למענהו.

כתוב ולנעמי מודע לאישה, מכאן היה ראוי להתחיל מגלה זו! אמר לו רבי נהוראי, פתח פיה, שהרי הדברים הללו חדשים עתיקים הם מהיום שנברא העולם.

אמר לו, מה שמך? אמר לו, אמר הדברים הללו, ואחר כך אמר מה שמי. אמר רבי יודאי, השכינה עמנו, ומשראיתי אותך שדברך שותקים, והערתי לך אמר - ברוך תהיה!

אמר להם, רות ונעמי ובעז, שלשתם בדיוקן החשיבות של הדרגות העליונות עומדים, וזרע דוד מתוך דיוקן האילן נשפל בעולם.

נעמי, כמו שנאמר ויהי נעם אדני אליהנו עלינו. ועל השם הזה נשפל אותו השם בעולם. מי זה נעם ה'? זו התשובה, כמו שנאמר (תהלים כז) לחזות בנעם ה', זו תשובה, והעולם הבא. ולבקר בהיכלו - זה עולם אחר למטה. רות בדמות של העולם התחתון, שמרוה לקדוש ברוך הוא תמיד בשירות ותשבחות. רות, על שם תור, שמשנה בקולו מכל שאר הקולות - אף פנסת ישראל משנה בקול בתשבחת מכל שאר הקולות. (ששבחה יותר) התור הזה

בו סלקא דעתך. אלא אימא, באור אחר היוצא ממנו. והוא כמו חוט היוצא מאור גדול, והעולם בו מתקיים. והוא עמודו של עולם, שנאמר (משלי י כה) וצדיק יסוד עולם.

וממנו השתיל ויצא זרע דוד המלך עליו השלום, שנאמר (תהלים כב לא) זרע יעבדנו יספר לה' לדור, הוא שנאמר (שם פט לו) וכסאו כשמש נגדי. וכל זרעו של דוד, מצדיק זה יצא. כענין זה (משלי טז ד) כל פועל ה' למענהו. בתיב ולנעמי מודע לאישה, מכאן היה ראוי להתחיל מגילה זו. אמר ליה רבי נהוראי, פתח פיה, דהא מלין אלין, חדתין עתיקין אינון מן יומא דאברי עלמא.

אמר ליה מה שמך. אמר ליה, אימא מלין אלין, ולבתר אימא מה שמי. אמר רבי יודאי, שכינה גבן, ומדחמינא בך (דף קד ע"א) דמילך שתקין, ואתערנא לך, אימא, בריך תהא.

אמר לון, רות ונעמי ובעז, תלתיהון, בדיוקנא דקומרין דרגין עלאין קיימין, וזרע רות (דוד) מגו דיוקנא דאילן אישתיל בעלמא.

נעמי, כמה דאת אמר (תהלים ד יז) ויהי נעם אדני אליהנו עלינו. ועל שמא דא, אשתיל ההוא שמא בעלמא. מאן נועם ה'. דא תשובה. כמה דאת אמר, (שם כז ד) לחזות בנעם ה', זו תשובה, ועלמא דאתי. ולבקר בהיכלו, דא עלמא אחרא לתתא.

רות בדיוקנא דעלמא תתאה, דקא מרווה לקודשא בריך הוא תדיר בשירין ובתושבחה. רות, על שם תור, דמשנייא בקלא מכל שאר קלין, אף פנסת ישראל, משנייא בקלא בתושבחתא מכל שאר קלין. (דשבחה יותר)

נותן שני קולות יחד, אחד עליון ואחד תחתון, והכל יחד - אף כנסת ישראל מתעוררת למעלה ומתעוררת למטה, והכל בפעם אחת ובקול אחד.

והיננו שפֿתוב, (שם פג) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. אל תחרש, מלהתעורר למעלה. ואל תשקט, מלהתעורר למטה, הכל יחד.

בע"ז בדיוקן עליון, צדיק, גבור, שומר ברית. והתגבר על יצרו, ונקרא גבור חיל, ודאי שצדיק הנה.

ואם תאמר, וכי מי קרוב לכנסת ישראל? זה צדיק! והרי כתוב, יש גואל קרוב ממני, ומי הוא? אלא ודאי גואל קרוב ממני זה האור הראשון שנקרא טוב, שפֿתוב (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב.

א"ת האור - בגימטריא תור"ה, שנקראת לקח טוב. ואף צדיק נקרא טוב כמותו, שפֿתוב (ישעיה ג) אמרו צדיק כי טוב. וזהו קרוב, והקדים לאותו הטוב של צדיק. ועל זה כתוב קרוב ממני, שאני והוא טוב. ועל זה, אם יגאלך טוב יגאל, שהוא קרוב ממני, הוא שהתחיל והקדים והתעורר להתחבק בראשונה, והרי הוא קרוב, שפֿתוב (בראשית כט) וישק יעקב לרחל.

והנעמי מודע לאישה, מודע לה היה צריך להיות, שהרי המלך שהשלוש שלו שנינו. מי המלך שהשלוש שלו? צדיק.

אלא כמו העולם הבא, לא בא ולא מתגלה אלא מאותה המחשבה העליונה שעומדת עליו, אף פאן צדיק באותו הגון ממש של אותה מחשבה עליונה. ומה שמו? אלימלך. כמו שהמלך העליון שמח אל העולם הבא

תור דא יתבא תרין קלין פחדא, חד עילאה וחד תתאה, וכולא פחדא. אוף כנסת ישראל, אתערת לעילא ואתערת לתתא, וכלא בזמנא פחדא, ובקול פחדא.

והיננו דכתיב, (שם פג ב) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. אל תחרש, מלאתערא לעילא. ואל תשקט, מלאתערא לתתא, פלא פחדא.

בוע"ז בדיוקנא עילאה, צדיק, גבור, נטר ברית. ואתתקף על יצריה. ואתקרי גבור חיל, ודאי צדיק הנה.

ואי תימא, וכי מאן קרוב לגבי כנסת ישראל, דא צדיק, והא כתיב, יש גואל קרוב ממני, ומאן איהו. אלא ודאי גואל קרוב ממני, דא אור קדמאה, דאקרי טוב. דכתיב, (בראשית א ד) וירא אלהים את האור כי טוב.

א"ת האור, בגימטריא תור"ה. דאתקרי (משלי ד) לקח טוב. ואף צדיק, איקרי טוב פותיה. דכתיב, (ישעיה ג) אמרו צדיק כי טוב. ודא הוא קרוב ואקדים לההוא טוב דצדיק. ועל דא פתיב קרוב ממני, דאנא ואיהו טוב. ועל דא, אם יגאלך טוב יגאל, דהוא קרוב ממני, הוא דשארי ואקדים ואתער לאתחבקא בקדמיתא והא איהו קרוב, דכתיב (בראשית כט יא) וישק יעקב לרחל.

והנעמי מודע לאישה, מודע לה מפעי ליה, דהא מלך שהשלוש שלו תנינן, מאן מלך שהשלוש שלו? צדיק.

אלא כגוונא דעלמא דאתי, לא אתא ולא אתגלי אלא מההיא מחשבה עילאה, דקיימא עליה. אוף הכא צדיק, בההוא גוונא ממש דההיא מחשבה עילאה. ומה שמייה אלימלך. כגוונא דמלך עילאה, חדי לגבי

ושולט עליו, אף פאן הצדיק נודע ומכר אליו, לשמח ולהיות לאותו המלך הפתחון, באותו הגון ממש.

ועד פן נקרא בע"ז, בו הוא תקיף לטל את כל ענוגי הגוף וכל יפי הגוף, ונכנס לשם. ומהו מכניס לשם? כל זרעו של דוד, וכל תקוני המלכים ומצוות התורה, ועל פן בו הוא תקיף ולא חלש. חי לעולמים, להיות בע"ז לטל כל התשוקות וכל הענוגים וכל יפי הגוף, ונותן לה.

וכעת התחילה רות להתקרב (להבנות) בעולם מעט מעט, עד שהתחברה עם בעז. וכן הקיום של המגלה הזו - נעמי ובעז ורות הם.

בתוב (בראשית ה) ויתהלך חנוף את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים, מתוף העולם הזה של בני אדם. ונמשך חנוף מעט מעט, עד שנעשה מה שנעשה, ושהה במקומו פראוי. מטטרו"ן הגדול וחזק, הממנה של הפנים, (מ"ט הרים גדולים, ממנו נבנים) שממנו מזדעזעים עליונים ותחתונים, ושליטים ושמשים עליונים שקרובים לו, לשלט ולהוציא ממנו פח ועטרות קדושות.

אף פאן גם כמו זה משך הקדוש ברוף הוא את רות אחריו, ונטלה משאר העמים, וקרב אותה אליו, להוציא ממנה צבאות ומחנות קדושים.

את חנוף עשה הקדוש ברוף הוא בזמן שנטלו ממקומו, תפקידו בדבקות פראוי, בעטור של הרוח העליונה. וקרא לו נער. ובשבילו כל נערה כתוב נער. ועומד (לרוח) אצלו עליון ותחתון. אל העליון, באותה (מאותה) הרוח העליונה. הפתחון כלול באותה (מאותה)

עלמא דאתי, ושליט עליה. אף הקא צדיק, מודע ואשתמודע לגביה, למיחדי, ולמהוי ליהווא מלך תתאה, בהווא גוונא ממש.

ועד דא אתקרי בוע"ז, ביה תקיף לנטלא כל עינוגי גופא, וכל שפר גופא, ועייל תמן. ומהו אעיל תמן. כל זרעא דדוד, וכל תיקוני מלכין, ופקודי אורייתא, ועל דא ביה תקיף, ולא חליש. חי לעלמין, למיהוי בוע"ז לנטלא כל תיאובתין, וכל עינוגין, וכל שפר גופא, ויהיב לה.

והשתא שריאת רות לאתקרבא (לאתבנאה) בעלמא זעיר זעיר, עד דאתחברת ביה בבוועז. וכן קיומא דמגילה זו, נעמי ובעז ורות אינון בתוב, (שם הכב) ויתהלך חנוף את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים, מגו עלמא דא דבני נשא. ואתמשך חנוף זעיר זעיר, עד דאתעבד מה דאתעבד, ושאר פדוכתיה פדקא יאות. מטטרו"ן רברבא ותקיפא, ממנא דאנפין, (מ"ט טורין רברבין מינה אתכפיון) דמיניה אדדעזען עילאין ותתאין, ושליטין ושמשין עילאין דקריבין ליה, לשלטאה, ולאפקא מיניה חילא ועטרין קדישין.

אוף הקא נמי פגוונא דא, משיך קודשא בריך הוא רות אבתריה, ונטל לה משאר עמין, וקרב לה לגביה, לאפקא מינה חילין ומשריין קדישין.

חנוף עביד ליה קודשא בריך הוא, בזימנא דנטיל ליה מאתריה, תפקידו בדביקו פדקא חזי, בעטורא דרוח עילאה. וקרא ליה נער. ובגיניה, כל נערה פתיב נער. וקיימא (נ"א לרוח) לגביה עילאה ותתאה. לגביה עילאה בהיא (נ"א פתהיא) רוח עילאה. תתאה בהווא